

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 30.04.2020. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ
НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ
ПРОФЕСОРА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: МАРКО (ЈОВАН) ШУИЦА
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ИСТОРИЈА СРПСКОГ
НАРОДА У СРЕДЊЕМ ВЕКУ СА ИСТОРИЈСКОМ ГЕОГРАФИЈОМ И
СТАРОСЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИКОМ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
у које је први пут изабран: 09.06.2015.
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ИСТОРИЈА СРПСКОГ
НАРОДА У СРЕДЊЕМ ВЕКУ СА ИСТОРИЈСКОМ ГЕОГРАФИЈОМ И
СТАРОСЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИКОМ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 09.06.2020.
2. Датум и место објављивања конкурса: 26.02.2020. године, «Послови», сајт Филозофског
факултета, сајт Универзитета у Београду
3. Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 20.02.2020. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
<u>1) др Синиша Мишић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Историја српског</u>	<u>Филозофски факултет</u>

2) др Татјана Суботин Редовни професор
Голубовић

народа у средњем у Београду
веку са историјском
географијом и
старословенским
језиком

Историја српског Филозофски факултет
народа у средњем у Београду
веку са историјском
географијом и
старословенским
језиком

3) др Ненад Лемајић Редовни професор

Медијевистика

Филозофски факултет
у Новом Саду

3. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 24.03.2020. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: ОГЛАСНА ТАБЛА ФИЛОЗОФСКОГ
ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ и сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
30.04.2020. године

**Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Марка
Шуице у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона,
Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања
звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.**

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф.др Миомир Деспотовић

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ПС 05/4-02 бр. 530/1-III/2
30.04.2020. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 27/18, 73/18 и 67/19) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XII редовној седници, одржаној дана 30.04.2020. године, на предлог Комисије, донело је следећу

ОДЛУКУ

Утврђује се предлог одлуке да се др Марко Шуица изабере у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У СРЕДЊЕМ ВЕКУ СА ИСТОРИЈСКОМ ГЕОГРАФИЈОМ И СТАРОСЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИКОМ, са пуним радним временом, на Одељењу за историју, на неодређено време.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор и звање редовног професора, за ужу научну област ИСТОРИЈА СРПСКОГ НАРОДА У СРЕДЊЕМ ВЕКУ СА ИСТОРИЈСКОМ ГЕОГРАФИЈОМ И СТАРОСЛОВЕНСКИМ ЈЕЗИКОМ,, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 30.04.2020. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Марко Шуица испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18 и 67/19), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18, 207/19 и 213/20), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х Др Марку Шуици
1х Одељењу за историју
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Шефу Одсека за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Миомир Деспотовић

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 20. фебруара 2020. изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком, са пуним радним временом, на неодређено време. На конкурс, објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање – „Послови“ 19. фебруара 2020. године, пријавио се само један кандидат – проф. др Марко Шуица. На основу увида у поднети материјал, комисија има част да Већу поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Проф. Др Марко Шуица је рођен 1967. у Београду где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду 1992. године на тему *Властела кнеза Лазара*. Године 1994. изабран у звање и на радно место асистента-приправника за предмет Национална историја средњег века, на Одељењу за историју. Магистарски рад на тему *Властела српских обласних господара* одбранио на Филозофском факултету у Београду. Године 1998. изабран је у звање асистента на предмету Национална историја средњег века. Током децембра 2001. и јануара 2002. године боравио у Институту Георг Екерт у Немачкој ради истраживања из области дидактике и методологије креирања уџбеника историје. Од октобра 2002. до априла 2004. члан Обласног тима за друштвене науке и филозофију и Предметног тима за историју у оквиру реформе Министарства просвете и спорта Републике Србије. У периоду од краја 2001 до 2011. учествовао на преко 20 конференција, семинара и радионица у земљи и иностранству (Немачка, Енглеска, Француска, Хрватска). Од децембра 2003. до лета 2004. члан Просветног

савета Министарства просвете и спорта Републике Србије. Обављао дужност координатора пројекта *Компарација и истраживање уџбеника историје у Југоисточној Европи Пакта за стабилност југоисточне Европе*, стручну координацију на пројекту *Стандарди у настави историје за основне школе у Србији* током 2006, као и координацију пројекта *Етно-историјски водич кроз Србију*. Сарадник на пројектима *Вредновање учења историје у основној школи*, *Историјски извори у настави историје*, *Интегрисани приступ настави историје – хоризонтална и вертикална перспектива*, Темпус МАСТС пројекту при Центру за образовање наставника Филозофског факултета у Београду, као и на различитим пројектима Завода за вредновање квалитета васпитања и образовања. Докторирао 2007. на тему *Српске земље између Угарске и Турског царства од 1389. до 1402. године*. У звању доцента од 2008. године. У периоду 2008-2013 предавао је Увод у историјске студије и Националну историју позног средњег века на Одељењу за историју Филозофског факултета у Бањалуци. У звање ванредног професора на Катедри за историју српског народа са историјском географијом и старословенским језиком Одељења за историју Филозофског факултета у Београду изабран је 2015. године.

На Одељењу за историју предаје следеће предмете: Српско-османски односи у другој половини 14. века и Методика наставе историје на основним студијама. На мастер студијама држи курсеве из историје средњег века Властела позног средњег века и Владарска идеологија српских династија позног средњег века, као и методичко-дидактичке предмете, Методика наставе историје (основне студије), Методика наставе историје 2 и Наставничка пракса (мастер студије). У оквиру ТЕМПУС пројекта предаје Методику наставе друштвено-хуманистичких предмета и Мултиперспективност у настави историје. Од 2009.године члан је више домаћих и међународних пројеката из области историје, дидактике и методике наставе историје. Члан је комисије за вредновање и самоевалуацију Филозофског факултета. Од 2011. експерт Одељења за наставу историје Савета Европе. Учествовао на пројекту Shared histories, Europe without dividing lines (2010-2014), и Principles and guidelinese for quality History teaching (2014-2018) Савета Европе. Учествовао је као реализатор и експерт на више семинара за стручно усавршавање наставника историје у организацији Министарства просвете науке и технолошког развоја Републике Србије, музеја Memorial de la Shoah (Француска), Удружења за друштвену историју – Еуроклио (Србија) као и међународне асоцијације едукатора и наставника историје Euroclio (Холандија). Члан је НВО за образовање Едукација за 21. век (Србија). Стални је члан комисија за израду образовних

стандарда за предмет историја (Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања) и програма наставе и учења (Завод за унапређивање образовања и васпитања) и Истраживачке станице у Петници. Ожењен, отац двоје деце.

Научни радови пре избора у звање ванредног професора

У периоду пре избора у звање ванредног професора (2015) кандидат је остварио солидне научне резултате. Објавио је две монографије, низ радова у научним часописима и зборницима са научних скупова и критички приређене дипломатичке историјске изворе. Из библиографије М. Шуице, до избора у звање ванредног професора, посебну пажњу заслужују следећи радови.

У периоду до избора у последње звање М. Шуица је објавио две монографије. Прва од њих (М. Шуица, *Немирно доба српског средњег века*, Београд 2000) представља истраживање властеле српских обласних господара у периоду друге половине 14. века. Књига је подељена у три целине. Прва се односи на уводна разматрања теме и историјских околности које су владале у наведеном периоду. Друга целина је подељена у више подпоглавља према обласним господарима и представља каталог са биографијама личности, односно српске властеле. Трећа целина се састоји из више мањих тематских поглавља у којима се проблематизују заједнички феномени везани за властелу и њихове сизерене (Материјални ослонци власти, новац, властела и црква, верна и неверна властела, титуле). Друга монографија (М. Шуица, *Вук Бранковић – славни и велможни господин*, Београд 2014) је посвећена историјској улози Вука Бранковића једне од најзначајнијих политичких фигура с краја 14. века. У књизи се разматра порекло породице из времена Немањића, уздицање у време Српског царства, потом и привременог опадања пред крај седме деценије 14. века. Део књиге је посвећен успостављању родбинских веза са другим обласним господарима, првенственом кнезом Лазаром и политичким рефлексима на формирање државе Вука Бранковића. Нарочита пажња је посвећена положају и улози Вука Бранковића у Косовској бици и политичким збивањима у периоду од 1389. до 1396. године и његовог коначног пада. У књизи се разматрају политичке, војне, друштвене и владарско-идеолошке појаве везане за историјско дело Вука Бранковића.

У периоду од 1993. до 2015. Године М. Шуица је објавио више научних радова у форми чланака, расправа, саопштења са научних скупова у репрезентативним часописима, тематским и зборницима радова. Теме изучавања углавном су биле везане за политичку, друштвену, историју феномена из периода позног средњег века. Део радова је обухватао објављивање дипломатичке грађе и анализу повеља, епистоларне грађе и појединих наративних извора. Посебно су разматрана питања положаја и улоге властеоског слоја у средњовековној српској, мањем обиму босанској држави на крају 14. и почетком 15. века, као и пратећа социјална динамика. Поред реконструкције политичких односа и унутрашње државне структуре у периоду од последњих година Српског царства до успостављања Српске деспотовине, пажња је усмеравана и на перцепцију и презентацију Османлија у изворној грађи и историографији. Поједина истраживања везана су за појаве дугог трајања и креирање историјских представа о њима (друштвени положај властеле, криза српске средњовековне државности и перцепција пада српске државе под Османлије, питања државно-правног и политичког континуитета Моравске Србије, различите интерпретације и употребе Косовске битке у друштвеном, политичком, идеолошком и историографском погледу). Нека од историјских питања историје српског народа су разматрана у оквирима регионалне, балканске историје у тесној вези са збивањима у Византијском царству, Краљевини Угарској или Дубровачкој републици. У појединим радовима анализиран је аспект конструисања владарске идеологије обласних господара у завршним деценијама 14. века. Део истраживачких тема везан је за поједина питања из војне историје у ширем контексту политичких збивања у периоду османлијских освајања на Балканском полуострву. Обрађиване су и теме из историје менталитета попут „стараха од Турака“ у наведеној историјској епохи, или односа владајућих друштвених слојева према цркви из политичког или угла ктиторске делатности. Посебну област чине радови у којима се обрађује методолошки и дидактички приступ историји, са фокусом на историју средњег века. Сви радови који покривају горе наведене теме детаљно су оцењивани у предходним рефератима, па се стога на њима нећемо посебно задржавати.

Научни радови након избора у звање ванредног професора

Монографија

Милица – кнегиња немирног доба, Еволута, Београд 2019 (М42). Књига је много више од биографије кнегиње Милице и представља историјски приказ српског друштва између 1389. и 1405.године. Такође, аутор је компарацијом улоге жена – владарки у 14.веку показао и Миличино место међу њима и њену историјску улогу у опстанку Лазаревића после Косовског боја. Прва три поглавља (стр. 7 – 34), поред критичког осврта на изворе и литературу приказују улогу српске властелинке у друштву крајем 14.века и историјске прилике у Србији у периоду државничке делатности кнегиње Милице (1389 – 1405). У наредном поглављу *Порекло* (35 – 50) М. Шуица је размотрио све оскудне вести о Миличином пореклу, као и све тезе које су изнете у историографији поводом овог питања. Он је још једном, на модерним основама, подвргао критици изворе и тиме оснажио мишљење да Милица, упркос многим недоумицама, ипак потиче из лозе Немањића и да је потомак великог кнеза Вукана Немањића, старијег Немањиног сина, а кћерка великог кнеза Вратка, Душановог војсковође.

Наредна четири поглавља су окосница ове монографије и у њима је аутор показао да се и на већ давно познатим темама могу дати нови доприноси у медијевистици. М. Шуица је ово постигао захваљујући свом дугогодишњем бављењу темама из овог периода и веома пажљивом ишчитавању и тумачењу разнородне изворне основе. Посебно пажљиво је истражен период Миличиног живота као Лазареве супруге и њене улоге у друштвеном животу у време када се њен супруг уздизао од дворског службеника до земаљског кнеза, а посебно у периоду уздизања од земаљског кнеза до владарске моћи и власти. Проф. М. Шуица је детаљно испитивао њену улогу у овим историјским процесима, као и улогу њеног порекла у тим процесима.

Поглавље *Удовице и владарке* (71 – 96) М. Шуица је истраживачки поставио тако да осветли не само Миличин положај након Лазареве погибије, већ и да покаже ширу слику улогу жена – владарки које су се нашле у таквој историјској улози јер су остале без мужева, са малолетним наследницима. Овде је представљена улога шест таквих жена, од којих су две биле Миличине кћерке. Низ почиње краљицом Јеленом, супругом краља Уроша, која је после 1276.године наставила да се бави политиком и да учествује у управи земљом у току владавине обојице својих синова. На сличан начин су се понашале и Царица Јелена, после Душанове смрти, када је преузела управу над Серском облашћу. Другачија је била судбина деспотице Јелене – Јефимије, супруге деспота Угљеше, која се после његове погибије повукла из јавног живота. Са друге стране, удовица великог кнеза Војислава Војиновића, се

борила до краја својих могућности да одржи област свога мужа за своју малолетну децу. Најсличнију судбину Миличиној имала је њена најстарија кћи Мара Бранковић, која је морала да се бори за опстанак своје породице чак и против своје мајке и њене деце. Миличина ћерка Јелена Балшић је једно време као удовица успешно владала Зетом Балшића.

М. Шуица је дужну пажњу посветио и питањима власти и полугама помоћу којих ју је Милица остваривала. Са правом је као посебно важне, издвојио Српску цркву, властелу и државне и црквене саборе, који су после 1389.године одлучно стали уз кнегињу и тако јој омогућили да очува власт у земљама Лазаревића. После Стефановог пунолетства (1393) Милица се замонашила и постала монахиња Јевгенија, али је и даље остала активна у политичком животу земље. Та њена улога чак и јача после 1398.године, што је вероватно била и Бајазитова жеља. Њена улога слаби после 1402.године, али се она није потпуно повукла из политичког живота све до смрти 1405.године.

Др Марко Шуица је написао једну лако читљиву и занимљиву књигу и није упао у грешку многих историчара да је претвори у штуро биографско излагање. Напротив, он нам је приказао српско друштво и Миличино место у њему у тим скрбним временима. Користећи све расположиве изворе, посебно дипломатичке и наративне, аутор је испричао причу о улози жене владарке у доба најезде Турака на наше просторе. Величина њене борбе за земљу, народ, потомство добија нови смисао после читања ове књиге. Тиме је дат нови несумњиви допринос српској историографији, не само медијевистици.

Радови у категоријама М23 и М24

М. Шуица, Б. Кнежевић, , *Натпис на фресци „Св. Никола одводи Василија из емирове куће“ у цркви Св. Николе у Рамаћи као историјски извор*, Зограф 42 (2018) 107-117 (М23). У раду се преиспитује садржај и историјски контекст настанка ћириличног натписа на старосрпском језику, са појединим турским речима, на фресци „Св. Никола одводи Василија из емирове куће“ у цркви Св. Николе у Рамаћи. На основу анализе историјских околности и догађаја који су се одиграли крајем XIV и почетком XV века на Балканском полуострву и посебно у Моравској Србији, износи се претпоставка да је присуство турских речи у споменутом натпису у вези са исламским утицајима

хетеродоксних дервиша у хришћанској средини. Хронологија живописања храма у Рамаћи сужава се на време владавине Стефана Лазаревића.

М. Шуица, Један аспект односа Српске цркве и Моравске Србије на крају 14. века, Црквене студије 16/2 (2019) 153-167 (M24) У раду се разматрају односи између господара Моравске Србије, Српске цркве и других релевантних политичких чинилаца крајем XIV века. Баланс моћи између породичне владавине Лазаревића и господина Вука Бранковића после Косовске битке у великој мери је био обликован спољним утицајима, али и подршком Српске цркве. Сликавит пример сложености истраживања везаних за односе световних и духовних институција представља „случај“ Обрада Драгосаљића, преко кога се преламају различите појаве из политичке, друштвене и сфере цркве.

Р. Радић, М. Шуица, Животиње на дар (Из ризнице средњовековне дипломатије), Етноантрополошки проблеми год. 11 св.4 (2016) 1087-1100. (М 24) Средњовековна дипломатија подразумевала је размену дарова између владара или двеју делегација. Уобичајено је било да се поклањају скупocene тканине, накит, оружје, предмети за свакодневну употребу израђени од племенитих метала, богато украшене рукописне књиге, реликвије. Не ретко су се као поклон давале и животиње, како оне које се користе у лову или рату (коњи, пси, соколи), тако и ретке и егзотичне животиње (слонови, жирафе, тигрови).

М. Шуица, М. Ивановић, Историјска перцепција султана Бајазита I у делу Константина Филозофа, Историјски часопис 68 (2019) 69–98. (М 24) У раду се анализирају и контекстуализују различите представе султана Бајазита I у хагиографији Стефана Лазаревића од Константина Филозофа. Начин на који је хагиограф деспота Стефана представио османског владара, као сизерена и зета српског владара, у великој мери представља и рефлексију политичких, војних, па и личних односа који су обележили једну епоху трајања Моравске Србије. На основу изведених закључака истраживања могуће је делимично реконструисати личност османског владара, али и перцепцију различитих историјских појава и догађаја који су забележени у делу Константина Филозофа.

Радови из категорије М 51

М. Шуица, Један прилог тумачењу експозиције повеље монахиње Евгеније Дечанима из 1397. године, ССА 16 (2017) 161–171. У раду се проблематизује различито

интерпретирање једног дела експозиције повеље монахиње Евгеније манастиру Дечанима из 1397. године, извора који је често навођен као кључни аргумент дефинисања оптерећених политичких односа две родбински повезане породице у периоду после Косовске битке. Поставља се питање на кога се односила формулација изнета у експозицији о запуштању манастирских добара.

М. Шуица, Између историјске и историографске „кривице“ Вука Бранковића – методолошка ревизија једне историографске премисе, Годишњак за друштвену историју 1 (2019) 7-27. У чланку се расправља о проблему издаје Вука Бранковића из угла историографије. Иако је српска критичка историографија крајем 19. века дошла до закључка да Вук Бранковић није починио издају у Косовској бици, историчари су се током 20. века у више наврата враћали тој теми покушавајући да пронађу корене предања у реалним историјским догађајима и појавама. Тежиште истраживања стављено је на анализу и контрааргументацију ревизионистичким ставовима појединих историчара, те на утврђивање могућег утицаја одређених друштвених околности на њихове ставове, или актуелизацију саме теме.

М. Шуица, Историјске околности издавања повеље монахиње Јевгеније, кнеза Стефана и Вука Лазаревића манастиру Св. Пантелејмон 1395. године, ССА 17 (2018) У расправи се разматра историјска позадина и мотивација издавања исправе којом су монахиња Јевгенија, кнез Стефан и Вук Лазаревић заједно са својом властелом даровали поседима светогорски манастир Св. Пантелејмон. Тежиште је стављено на утврђивање везе између политичких збивања која су претходила састављању исправе 8. јуна 1395. године са њеном садржином и учесницима у додељивању поседа манастиру. Сматра се да су учешће кнеза Стефана Лазаревића у бици на Ровинама и њен исход уско повезани са даровницом Лазаревића.

Радови из категорије М 31

М.Šuica, *Effects of early Ottoman conquests on the state and social structure of the Lazarević principality, State and Society in the Balkans before and after establishment of Ottoman rule, Belgrade 2017, 7-21.* Рад се бави историјским питањима политичких и друштвених промена која су задесила Моравску Србију током раних османских освајања на Балкану. Временски оквир покрива период од последњих деценија 14. до почетка 15. века. У чланку се говори о конкретним последицама османског освајања на друштвену мобилност унутар Моравске Србије у поменутом периоду. Директне и имплицитне османске политичке

и војне акције Османлија изазвале су одређене историјске процесе и специфичне промене у политичком и друштвеном окружењу у српским феудалним државама. Промене узроковане различитим факторима прилагођавале су друштво Моравске Србије новом политичком окружењу које је било резултат специфичне освајачке политике султана Бајазита. Током раног периода османских освајања хијерархија племства у области Лазаревића прошла је кроз неколико значајних фаза промена.

М.Шуица, *Моравска Србија између два српска краља на крају 14. века, Српска краљевства у средњем веку*, ур. С. Мишић, Краљево 2017, 341-356. У раду се разматра однос регалног легитимитета и стварног политичког утицаја у оквиру владарског троугла који је био успостављен током друге половине XIV века између кнеза Лазара, краља Марка и краља Твртка I Котроманића. Тежиште је стављено на улогу и позицију господара Моравске Србије, који је постепено јачао своју политичку позицију и државотворни легитимитет поставши уз подршку Српске цркве кључни наследник немањихких владарских традиција после смрти цара Уроша.

М.Šuica, S. Rudić, *Princess Milica as the Ottoman vassal – one case of multifaceted Serbian-Ottoman relations at the end of 14th century*, Çanakkale onsekiz mart üniversitesi balkan ve ege uygulama ve araştırma merkezi uluslararası balkan tarihi ve kültürü, Çanakkale 2017, 88-102. У раду се преипитује османска политичка улога и утицај на успостављање хијерархије међу српским обласним господарима с краја 14. века. Битке на Марици 1371 и Косову 1389 промениле су наследну динамику у српским земљама које су водиле борбу за идеолошко и политичко наслеђе Српског царства. Хипотеза изнета у чланку је да су Османлије крајем 14. века играли одлучујућу истовремено и двоструку улогу у креирању политичких прилика у српским земљама. Иако су Османлије били освајачи, они су своју политичку и војну моћ користили и за стабилизацију политичког окружења у централним српским земљама. Један од главних поданика, али и политичких партнера Османског двора у периоду после Косовске битке била је српска кнегиња Милица која се у овом периоду налазила на челу породичне владавине. Овај рад се тиче њеноу историјску улогу у успостављању сложених веза и јачању османског положаја у Моравској Србији, што је омогућило даље дисперзивно ширење османског утицаја у региону.

M. Šuica, *The Politics of Yıldırım Bayezid Toward Central Serbian Principalities, Uluslararası Yıldırım Bayezid sempozyumu 27-29 Kasım 2015, Bursa, Ankara 2019, 173-190.*

Разматрају се историјска питања која су дефинисала политичке везе између Бајезида I и централних српских кнежевина између битке на Косову и битке код Ангоре. У периоду од тринаест година Османско царство је постало најзначајнији политички фактор на Балкану, док су се остаци српске и византијске државе борили за њихово постојање у оквиру ограниченог суверенитета. Политика Бајазита I према српским земљама често се тумачи и доживљава на поједностављен и недовољно комплексан начин. Султан је током владавине морао да води посебну политику према свакој од српских територија које је угрожавао. Интензивна динамика ових односа проширила се на различита подручја (стратешко, војно, вазално, економско, лично). Српске земље и њихови господари били су значајан стратешки фактор у даљем ширењу османске државе према северу (Краљевина Угарска) и западу (Краљевина Босна). Статус и положај господара српских земаља, поданика султана, често су зависили од Бајазитових политичких планова. Овај се чланак фокусира на главне изазове са којима су се суочили и српски владари и султан Бајазит I из различитих, често супротстављених перспектива.

M. Šuica, *The Ottoman-Serbian Relations in The Framework of The Battle of Ankara 1402, Bütün yönleriyle, Çubuk ve çevresi, II. uluslararası sempozyumu, Ankara 2018, 87-97.*

У раду се разматрају различити политички и војни разлози креирања односа османских власти према двома најважнијим српским владарским/вазалним породицама које су владале централним српским земљама (Лазревићима и Бранковићима) уочи битке код Ангоре. Теза је да обнова државе Бранковића није била условљена искључиво војним потребама мобилизације војске султана Бајазита за сукоб са Тамерланом, већ и решавање унутарполитичких питања која су била условљена међусобним односима ове две српске династије.

Радови из категорије М 61

М. Шуица, *Рудник између обласних господара, Рудник и Венчац са околиним у средњем веку и раној модерни, Аранђеловац 2018, 59-70.* У раду се разматрају, пре свега, политичке промене које су задесиле област Рудника у завршним годинама постојања

Српског царства и епохи превласти обласних господара у другој половини 14. века, а које су утицале на геополитички и економски значај ове регије.

М.Шуица, *Српско краљевство и политика рестаурације крајем XIV века, Краљевство и архиепископија у српским и поморским земљама Немањића, Београд 2019, 573-590.* У раду се разматра историјски контекст поновног увођења српске краљевске круне у оквирима Српског царства 1365. године, као и уздицања средњовековне босанске државе на ранг краљевства путем краљевске круне Немањића. Посебна пажња је посвећена суштинским променама у функцији, значају и политичком капацитету српске краљевске круне Вукашина Мрњавчевића у време владавине цара Уроша, као и рестаурацији круне током владавине Твртка I Котроманића као владара средњовековне босанске државе крајем осме деценије 14. века.

Р. Радић, М. Шуица. *Византија и Србија око 1418. године, Дани српског духовног преображења, Деспотовац 2019, 95-104.* Непосредно после ангорске битке (1402) дошло је до новог приближавања Византије и Србије. Најизразитија манифестација добрих односа било је достојанство деспота које је Стефан Лазаревић добио у Цариграду исте 1402. године. У питању је највиша дворска титула у Византији, а овога пута је то достојанство добио владалац једне државе. Ни у то време, ни касније, Србија није имала заједничку границу с остацима Византијског царства нити ће је више имати до краја свог постојања. Овим чином је српски владар формално постао члан византијске царске породице и био потчињен византијском цару као оцу и господару. Међутим, византијска титула српских владара није доносила никакву политичку зависност од Цариграда и ни на који начин српског владара није обавезивала на одређени смер у политици.. Византијско царство и Србија су око 1418. пролазиле кроз једно мирно и, штавише, просперитетно раздобље, али се тешка сенка османлијске опасности ипак није могла превидети.

М. Шуица, *Госпођа Мара и очување наслеђа Вука Бранковића (компаративна анализа случаја двеју владарки с краја 14. века – кнегиња Милица и госпођа Мара), Зборник са научног скупа, Трстеник 2019,* У раду се разматра политичка и државничка улога госпође Маре у очувању породице и рестаурацији области Бранковића после смрти њеног мужа Вука Бранковића на крају 14. века. Услед недостатка садржински информативних података примарних историјских извора, за извођење закључака је примењен компаративни истраживачки поступак. Методолошко упориште за поређење положаја госпође Маре и њене мајке, кнегиње Милице, представља чињеница да су обе

политички деловале у исто време и сличним, али ипак различитим историјским околностима.

Радови из категорије М 44

М. Шуица, *Галипољ у српским средњовековним изворима*, Споменица др Тибора Живковића, Београд 2016, 229-240. Галипољ, град на европској страни мореуза Хелеспонт (Дарданели), представљао је својеврстан мостобран између Мале Азије и Тракије. У позновизантијској епоси нарочито је добио на значају. Освајањем Галипоља (1354) почела је инвазија Османлија на Балканско полуострво. У српским изворима (летописи, житија, записи, спис Константина Михаиловића) Галипољ се помиње у више наврата. Највише вести односи се на турско освајање овога града које је представљало догађај од великог историјског значаја. Важни подаци о Галипољу повезани су и са збивањима из грађанског рата међу Османлијама у периоду од 1402. до 1413. године.

М. Шуица и Р. Радић, *Зашто нема Срба у „Вавилонској кули“ Јохана Шилтбергера*, Споменица Академика Милоша Благојевића, Београд 2015, 221-236. У шездесетом од укупно шездесет седам поглавља колико их укупно има у путопису Јохана Шилтбергера наводе се многобројни народи са којима је овај баварски ратник и пустилов долазио у додир током тридесетогодишњег боравка у источној Европи и Азији (Грци, Руси, Бугари, Албанци, Власи, Осети, Курини, Зики, Абазги, Грузини). У раду се тражи одговор на питање зашто Шилтбергер не помиње Србе у овој својеврсној „вавилонској кули“. За њих је свакако знао јер их наводи у оквиру описа битке код Никопоља 1396. године у којој је и сам учествовао и после које је допао турског заробљеништва.

Из приказане монографије и кратке садржине објављених радова видимо да је др Марко Шуица испунио све научне услове за избор у звање редовног професора. У свом научном развоју он је постао експерт за период друге половине 14. и прве половине 15. века, а посебно за српско – турске односе. Дужну пажњу је посвећивао и издавању историјских извора, и ту је дао знатан допринос. Остварио је запажен резултат у српској историографији својим радовима.

Чланство у уређивачким одборима и уређивање часописа

М. Шуица је члан редакција следећих часописа Београдског историјског гласника (М 51), Учење и настава (М 53), Грађа о прошлости Босне (до 2014). Био је коуредник зборника радова и члан уређивачког одбора научног скупа *Рудник и Венчац са околиним у средњем веку и раној модерној*. Члан је научног одбора Међународног конгреса историчара “Ottomans and the Balkans” (“Османско царство и Балкан”), 5-7. септембар 2019. у организацији Филозофског факултета Универзитета у Београду, Универзитета Селџук из Коње (Република Турска) и Турског историјског друштва.

Наставни рад на Филозофском факултету у Београду

Марко Шуица је ангажован у настави 1994-2019 на предметима Историја српског народа у раном средњем веку, Историја српског народа у позном средњем веку, Српско-осамански односи у 14. веку, Методика наставе историје¹ (основне студије), Српска властела позног средњег века, Владарска идеологија српских династија позног средњег века, Методика наставе историје 2, Наставничка пракса, (мастер студије), Српске земље и Османлије у средњем веку, Српске земље од друге половине 14. века до 1402. године (докторске студије). За наставу се редовно припрема и одржава је у предвиђеним терминима према распореду. Рад са студентима не заснива само на настави већ дужну пажњу посвећује и консултацијама и менторском раду са студентима. То показује и чињеница да га студенти радо бирају за ментора на мастер и докторским студијама, што се види и из листе ментора. М. Шуица се посебно специјализовао за методiku наставе историје, где је постао и међународни експерт за ову област. На Одељењу за историју он држи методичке предмете за студенте историје и са њима изводи и наставничку праксу, што је од изузетног значаја за Одељење које школује наставнички кадар за основне и средње школе. У студенским оцењивањима М. Шуица је увек оцењиван оценама изнад 4,00, што је изузетан успех, обзиром на број студената.

Ваннаставни рад на Филозофском факултету у Београду и ван њега

Др Марко Шуица је на нашем факултету био члан више комисија Наставно – научног већа, где је давао и даје свој допринос раду ових комисија и факултета у целини. Посебно се мора истаћи његов ангажман у комисијама Министарства просвете, а везано за методику наставе историје, израду уџбеника за основне и средње школе, где се и сам огледао као писац неколико уџбеника. Такође, овде треба истаћи његово учешће у међународним пројектима везаним за ове теме.

Сарадник је на пројекту „Српско средњовековно друштво у писаним изворима“ (ев. бр. 177025), од 2011. до 2019.године.

Закључак и препорука комисије

На основу приложене документације, анализираних научних радова и резултата наставног и ваннаставног рада кандидата, комисија је уверена да је проф. др Марко Шуица свој посао обављао марљиво, те да је заслужио избор у звање редовног професора, испунивши све неопходне законске, универзитетске и факултетске критеријуме. То потврђује неколико запажених монографија и мноштво чланака у којима су обрађиване теме из српске средњовековне историје, посебно из периода друге половине 14.века, као и радови из методике наставе историје у чему је постао међународни експерт, те чињеница да се показао као квалитетан наставник чија су знања потребна сваком докторанту на Катедри и на Одељењу за историју. Стога је комисија слободна да препоручи Изборном већу **да се проф. др Марко Шуица изабере у звање редовног професора** на Филозофском факултету Универзитета у Београду **за ужу научну област Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком.**

У Београду, 23. 03. 2020.

Комисија:

Др Татјана Суботин Голубовић, редовни професор

Филозофски факултет, Београд

Др Ненад Лемајић, редовни професор

Филозофски факултет, Нови Сад

Др Синиша Мишић, редовни професор

Филозофски факултет, Београд

(писац Извештаја)

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета:
 Ужа научна, односно уметничка област: Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Марко Шуица
 2. _____

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Марко, Јован, Шуица
 - Датум и место рођења: 09.06.1967, Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
 - Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд 1992.
Мастер:
 - Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:
Магистеријум:
 - Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд 1997.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком
Докторат:
 - Назив установе: Филозофски факултет, Универзитет у Београду
 - Место и година одбране: Београд 2007.
 - Наслов дисертације: Српске земље између Турске и Угарске од Косовске до Ангорске битке
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком
Досадашњи избори у наставна и научна звања:
 - асистент приправник 1994.
 - асистент 1998-
 - доцент 2008.
 - ванредни професор 2015.

3) Испуњени услови за избор у звање _____ да _____

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно	

	оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4.64
3	Искуство у педагошком раду са студентима	25 година

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Менторство и коменторство у комисијама докторских и мастер студија кандидата ангажованих у настави (докторанд Слободан Рудић 2016-2017; докторанд Ана Радаковић 2018-2019). Докторанд Милош Ивановић, научни сарадник Историјског института Београд
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Слободан Рудић, Политички односи српских господара у светлу османских освајања (1371-1426), 2014. Стево Кулишић, Политичке последице родбинских веза српске властеле у 14. веку, 2016. Стефан Поповић, Српска држава и црква од патријарха Јоаникија до Данила III, 2018.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Милош Ивановић – ментор (2013) Ивана Равић (2013) Мелина Рокај (2013) Влада Алексић (2013) Весна Радић (2016)

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)		
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у		

	периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	1	1.М. Шуица, Б. Кнежевић, , Натпис на фресци „Св. Никола одводи Василија из емирове куће“ у цркви Св. Николе у Рамаћи као историјски извор, Зограф 42 (2018) 107-117.
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	1	1.М. Шуица, Један аспект односа Српске цркве и Моравске Србије на крају 14. века, Црквене студије 16/2 (2019) 153-167.
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	5	1.Р.Радић, М. Шуица, Животиње на дар (Из ризнице средњовековне дипломатије), Етноантрополошки проблеми год. 11 св.4 (2016) 1087-1100. 2.М. Шуица, Један прилог тумачењу експозиције повеље монахиње Евгеније Дечанима из 1397. године, ССА 16 (2017) 161–171. 3.М. Шуица, Између историјске и историографске „кривице“ Вука Бранковића – методолошка ревизија једне историографске премисе, Годишњак за друштвену историју 1 (2019) 7-27. 4.М. Шуица, М. Ивановић, Историјска перцепција султана Бајазита I у делу Константина Филозофа, Историјски часопис 68 (2019) 69–98. 5.М. Шуица, Историјске околности издавања повеље монахиње Јевгеније, кнеза Стефана и Вука Лазаревића манастиру Св. Пантелејмон 1395. године, ССА 17

			(2018) 151-167.
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	10	<p>С. Мишић, Манастирски поседи у доба Лазаревића, Моравска Србија, Београд 2017, 56.</p> <p>Т. Стародубцев, Прилози проучавању цркава и манастира осниваних или обнављаних у области Бранковића од 1371. до 1455. године I део, Косовско-Метохијски зборник 5, Београд 2013. 60.</p> <p>М. Копривица, Црквене прилике за време владавања кнегиње Милице, Кнегиња Милица – монахиња Јевгеија и њено доба, Трстеник 2014, 119</p> <p>Д. Јечменица, Поседи манастира Светог Пантелејмона у Моравској Србији, Власт и моћ, властела Моравске Србије, Крушевац 2014, 186.</p> <p>Б. Кнежевић, Рудничка Сребрница са црквом Св. Николе, Саопштења XXXII-XXXIII (2000-2001) 32.</p> <p>А. Фостиков, Н. Исаиловић, Дубровачко писмо ѳоспођи Јевгенији (кнегињи Милице) о дуговима Ђерђаша и Новака Маћедона 1399, март 5.(пре), Мешовита грађа 34 (2013) 12</p> <p>В. Петровић, А. Фостиков, Цркве и манастири у повељама кнегиње Милице, Кнегиња Милица – монахиња Јевгеија и њено доба, Трстеник 2014, 133.</p> <p>Б. Стојковски, Кнез Лазар и Турска, Власт и моћ, властела Моравске Србије, Крушевац 2014, 234.</p> <p>И. Чоловић, Смрт на Косову пољу, Београд 2016, 372.</p> <p>М. Ивановић, „Заборављени“ ктитори у средњовековној Србији, Иницијал 6 (2018) 50.</p> <p>П. Коматина, Промене на српском престолу 1370–1371. године. Покушај реинтерпретације, Историјски часопис 66 (2017) 165.</p> <p>Г. Бојковић, Рудник у историографији од антике до 15. века, Рудник и Венчац са околиним у средњем веку и раној модерни, Аранђеловац 2018, 132.</p>
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	5	<p>1. M. Šuica, Effects of early Ottoman conquests on the state and social structure of the Lazarević principality, State and Society in the Balkans before and after establishment of Ottoman rule, Belgrade 2017, 7-21.</p> <p>2. М. Шуица, Моравска Србија</p>

			<p>између два српска краља на крају 14. века, Српска краљевства у средњем веку, ур. С. Мишић, Краљево 2017, 341-356.</p> <p>3.М.Šuica, S. Rudić, Princess Milica as the Ottoman vassal – one case of multifaceted Serbian-Ottoman relations at the end of 14th century,Çanakkale onsekiz mart üniversitesi balkan ve ege uygulama ve araştırma merkezi uluslararası balkan tarihi ve kültürü, Çanakkale 2017, 88-102.</p> <p>4.М. Šuica, The Politics of Yıldırım Bayezid Toward Central Serbian Principalities, Uluslararası Yıldırım Bayezid sempozyumu 27-29 Kasım 2015, Bursa, Ankara 2019, 173-190.</p> <p>5.М. Šuica, The Ottoman-Serbian Relations in The Framework of The Battle of Ankara 1402, Bütün yönleriyle, Çubuk ve çevresi, II. uluslararası sempozyumu, Ankara 2018, 87-97.</p>
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	3	<p>1.М. Шуица, Рудник између обласних господара, Рудник и Венчац са околиним у средњем веку и раној модерни, Аранђеловац 2018, 59-70.</p> <p>2.М.Шуица, Српско краљевство и политика рестаурације крајем XIV века, Краљевство и архиепископија у српским и поморским земљама Немањића, Београд 2019, 573-590.</p> <p>3.Р. Радић, М. Шуица. Византија и Србија око 1418. године, Дани српског духовног преображења, Деспотовац 2019, 95-104.</p>
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1	М. Шуица, Милица, кнегиња немирног доба, Београд 2019. ISBN 978-86-80912
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	10	<p>1.М.Шуица-Т.Суботин Голубовић, Повеља Вука Бранковића Дубровнику ССА 9 (2010) 99-109</p> <p>2.М. Шуица, Однос кнеза Лазара и Вука Бранковића у светлу дубровачких исправа из 1387. године, ССА 9 (2010) 217-232.</p> <p>3.М. Шуица, <i>Дубровачка писма: огледало друштвено-политичких промена у српским земљама (1389-1402)</i>, ГДИ 2 година XVIII (2011) 29-51.</p> <p>4.М. Шуица, <i>О години одласка кнеза Стефана Лазаревића у Севастију</i>, ЗРВИ 50 (2013) 803-810.</p>

		<p>5.Р.Радић, М. Шуица, Животиње на дар (Из ризнице средњовековне дипломатије), Етноантрополошки проблеми год. 11 св.4 (2016) 1087-1100.</p> <p>6.М. Шуица, Један прилог тумачењу експозиције повеље монахиње Евгеније Дечанима из 1397. године, ССА 16 (2017) 161–171.</p> <p>7.М. Шуица, Б. Кнежевић, , Натпис на фресци „Св. Никола одводи Василија из емирове куће“ у цркви Св. Николе у Рамаћи као историјски извор, Зограф 42 (2018) 107-117.</p> <p>8.М. Шуица, Између историјске и историографске „кривице“ Вука Бранковића – методолошка ревизија једне историографске премисе, Годишњак за друштвену историју 1 (2019) 7-27.</p> <p>9.М. Шуица, М. Ивановић, Историјска перцепција султана Бајазита I у делу Константина Филозофа, Историјски часопис 68 (2019) 69–98.</p> <p>10.М. Шуица, Историјске околности издавања повеље монахиње Јевгеније, кнеза Стефана и Вука Лазаревића манастиру Св. Пантелејмон 1395. године, ССА 17 (2018)</p>
--	--	---

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p>
2. Допринос академској и широј заједници	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији</p>

	професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

Кандидат је сарадник на пројекту „Српско средњовековно друштво у писаним изворима“ (ев, бр. 177025) и члан редакције часописа Одељења за историју Филозофског факултета у Београду, Београдски историјски гласник. У свом досадашњем раду био је ментор и члан више комисија за израду завршних радова мастер и докторских студија на Филозофском факултету у Универзитету у Београду. Кандидат је члан међународног удружења историчара International Society for History Didactics (ISHD). Одржао је гостујућа предавања на Филозофском факултету у Сарајеву (Историја српско-османских односа) и на Универзитету у Аугзбургу (Немачка). Кандидат је управник Центра за истраживање наставе историје и историјског наслеђа; члан Комисије за наставу од 2019; претходно члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета Универзитета у Београду; учесник у наставним активностима на MASTS / TEMPUS Мастер програму за образовање предметних наставника – (историја), Центра за образовање наставника на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Аутор је и реализатор више семинара за стручно усавршавање наставника акредитованих од стране Завода за унапређивање образовања и васпитања. Учествовао је као сарадник на међународном пројекту Универзитета у Бечу Kulturgeschichte der Überlieferung in Mittelalter, Quellen und Methoden zur Geschichte Mittel-und Südosteuropas (Аустрија). Програмски директор ОЦД Едукација за 21. век која се бави унапређењем образовања, посебно из друштвено-хуманистичких наука у Републици Србији. Сарадник је на пројекту Еразмус+ Learning to Disagree, са универзитетом Maynooth (Ирска) Институтот Георг Екерт, (Немачка), Mount school (Велика Британија), Euroclio (Холандија).

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Као што је видљиво из реферата и овог сажетка др Марко Шуица испуњава научне, наставне и све остале услове, прописане Законом и Правилником, за избор у звање редовног професора. У свом двадесетпетогодишњем раду он је израстао у еминентног медијевисту, али и методичара, што је реткост у нашем окружењу. Стекао је огромно наставничко искуство, које се огледа и кроз његов менторски рад на основним, мастер и докторским студијама.

На основу свега изреченог Комисија предлаже Изборном већу Филозофског факултета да утврди предлог избора др Марка Шуице у звање редовног професора за ужу научну област Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком.

Место и датум: Београд, 23. 03. 2020.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Марко Шуица

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 24.03.2020.

Марко Шуица

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број: _____
Београд, 30.04.2020.

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017) и члана 215. Статута Филозофског факултета Универзитета у Београду (Број: 738/1), издајем следећу:

ПОТВРДУ

др Марку Шуици, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета бр. 530/1-III/2 од 30.04.2020. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област *Историја српског народа у средњем веку са историјском географијом и старословенским језиком*, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Досије
-Архива

ДЕКАНА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Миомир Деспотовић